

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Martiny Radkové, Ph.D., a soudců Mgr. Barbory Berkové a Mgr. Jiřího Gottwalda v právní věci žalobkyně **R., spol. s r. o.**, se sídlem M. 523, S., zastoupené Mgr. Iļjou Spurným, advokátem se sídlem Masarykova tř. 795/41, Olomouc, proti žalované **Státní zemědělské a potravinářské inspekci**, se sídlem Květná 15, Brno, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 6. 2016, č. j. SZPI/AO801-59/2013, ve věci správních deliktů,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Včas podanou žalobou žalobkyně brojila proti rozhodnutí žalované, citovanému v záhlaví. Tímto rozhodnutím žalovaná zamítla odvolání a potvrdila rozhodnutí svého inspektorátu v Olomouci ze dne 29. 2. 2016, č. j. SZPI/AO801-55/2013. Posledně jmenovaným rozhodnutím byla žalobkyni uložena úhrnná pokuta ve výši 500.000 Kč za spáchání tří deliktů, a to podle § 17 odst. 1 písm. m) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů (dále „zákon o potravinách“), spočívajícího v tom, že žalobkyně uvedla do oběhu potraviny se složkou nového typu, která nebyla schválena (betain HCl v potravině pro zvláštní výživu sportovců s obchodním názvem N.O.-XPLODED BLUE RAZ); dále deliktu podle § 17a odst. 1 písm. e) zákona o potravinách, spočívajícího v tom, že předmětné potraviny nebyly označeny česky; a deliktu podle § 17 odst. 2 písm. b) zákona o potravinách, spočívajícího v tom, že žalobkyně uváděla na trh (držela za účelem prodeje) potraviny označené tak, že uváděla spotřebitele v omyl co do jejich skutečného data minimální trvanlivosti (dále „DMT“).

[2] Žalobkyně **v žalobě** namítala, že

1. nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav a správní orgány nevyvrátily souhlas dovozce s prodloužením trvanlivosti předmětných výrobků a neprovedly žádný důkaz o jejich požitelnosti (zdravotní nezávadnosti),
2. držení potravin nesprávně označených není správním deliktem,
3. z odůvodnění rozhodnutí není jasné, zda delikt spočíval v přeznačení DMT anebo v rozdílech o DMT na skupinovém a individuálním obalu,
4. nebyla prokázána zdravotní závadnost předmětných potravin,
5. sdělení Ministerstva zdravotnictví o závadnosti jedné látky v předmětných potravinách bylo vydáno později, než byl spáchán údajný správní delikt,
6. absence českého označení není správním deliktem, správní orgány dospěly k nesprávnému právnímu závěru,
7. výše pokuty byla nepřiměřená, nebyla odůvodněna, relevantní byly majetkové a finanční poměry žalobkyně, důležité bylo, jak byl delikt spáchán (žalobkyně přeznačené potraviny jen skladovala, neprodávala), spotřebitelé nebyli ohroženi, prodloužení DMT o tři roky není dlouhá doba, zboží je málo obrátkové, je určeno jen pro vrcholové sportovce, chyběl úmysl žalobkyně, správní orgány se nezabývaly zisky a tržbami,
8. rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek odůvodnění o odvolacích námitkách žalobkyně.

[3] Žalovaná ve **vyjádření k žalobě** uvedla, že se podrobně vyjádřila ke všem námitkám v napadeném rozhodnutí, na rozhodnutí odkázala a vyzdvihla, že DMT určuje výrobce (zde z USA), který má znalosti o potravině, je za ni odpovědný. Není přípustné, aby další články distribučního řetězce svévolně prodlužovaly DMT, bez vědomí a souhlasu výrobce, bez řádné analýzy a doložení důvodnosti takového kroku. Souhlas evropského dovozce není dostatečný, ten nemá dostatečné znalosti o potravině. Navíc ani v tomto souhlasu dovozce nebylo uvedeno, na základě čeho byla minimální trvanlivost prodloužena, žádné takové hodnocení souhlas maďarského dovozce neobsahuje. Žalobkyně neunesla důkazní břemeno o důvodech prodloužení DMT.

[4] Podle žalobkyně by k naplnění skutkové podstaty deliktu podle § 17a odst. 1 písm. b) zákona o potravinách spočívajícího v daném případě v přeznačování DMT musela zboží nejen držet, ale držet za účelem distribuce s nesprávným označením a nabízet k prodeji. Samotné držení potravin, které byly v době nabytí distributorem nezávadné, není deliktem. K tomu žalovaná odkázala na čl. 3 bod 8 nařízení č. 178/2002 a dospěla k závěru, že deliktem je držení potravin, které jsou nabízeny k prodeji. Nejde o kumulaci podmínek, jak tvrdila žalobkyně. Žalobkyně nerozporuje, že držela předmětné potraviny za účelem prodeje. Delikt nespočívá v uvádění na trh potravin závadných, ale nesprávně označených. Tím žalobkyně uvádí spotřebitele v omyl.

[5] K nejasnosti žalobkyně o tom, co bylo deliktem, žalovaná předeslala, že není sporu o tom, že žalobkyně přeznačila na předmětných potravinách DMT, ani to, že DMT ve výrobcích pro konečného spotřebitele nebylo v souladu s DMT na skupinovém obalu, tedy s DMT stanoveným výrobcem. Žalovaná v napadeném rozhodnutí na straně 13 jednoznačně uvedla, v čem spočíval delikt žalobkyně. Žalovaná zdůraznila i to, že se lišilo DMT na třech obalech výrobků (plastová nádoba, její individuální a dále skupinový obal) a proti žalobkyni hovořilo i potvrzení dodavatele o pravosti, podle kterého je DMT vyznačeno na všech těchto třech obalech výrobku. Navíc v době přeznačení DMT žalobkyní (v roce 2012 na rok 2014) byly některé výrobky již po uplynutí DMT stanoveného výrobcem (rok 2011). Žalobkyně přeznačovala DMT svévolně, bez řádného zhodnocení rizik a relevantním způsobem nedoložila, na základě čeho DMT prodlužovala. Podle § 10 odst. 2 zákona o potravinách mohou být výrobky s blížícím se vypršením DMT nebo prošlé uváděny do oběhu jen s touto výslovnou informací.

[6] K námitce neprokázání zdravotní nezávadnosti či škodlivosti žalovaná poukázala na to, že delikt spočívá v nesprávném označení potraviny, nikoli v tom, že uváděla na trh závadné nebo škodlivé potraviny. Proto se správní orgány nemusely závadností výrobků zabývat.

[7] K námitce retroaktivního prohlášení Ministerstvem zdravotnictví předmětné látky v potravině za závadnou žalovaná uvedla, že žalobkyně byla postihována za to, že potravinu uváděla do oběhu dne 7. 8. 2012, tedy v době, kdy předmětné sdělení Ministerstva zdravotnictví o závadnosti látky bylo již vydáno (dne 8. 6. 2012). Bez ohledu na prohlášení Ministerstva zdravotnictví je na provozovateli

potravinářského podniku, aby se zajímal o to, zda látky v potravinách uváděných do oběhu splňují požadavky právních předpisů, tj. zda se nejedná o látku nového typu, kterou nelze bez souhlasu uvádět do oběhu podle čl. 4 odst. 2 nařízení č. 258/97. Potravinové právo je založeno na objektivní odpovědnosti a žalobkyně nese odpovědnost za uvádění potravin na trh bez ohledu na zavinění.

[8] Není sporu o tom, že žalobkyně uváděla do oběhu potraviny bez povinných údajů v českém jazyce. Tím naplnila skutkovou podstatu deliktu podle § 17a odst. 1 písm. e) ve spojení s § 6 odst. 4 zákona o potravinách.

[9] K námitkám k výši uložené pokuty žalovaná upřesnila, že žalobkyně zaměňuje formu uvádění na trh a způsob spáchání deliktu jako kritérium pro výši pokuty. Domněnka žalobkyně, že držení potraviny není jejím uváděním na trh, nemění nic na úvaze žalované. Ohrožení spotřebitelů bylo založeno na tom, že žalobkyně držela přeznačené potraviny za účelem prodeje.

[10] Žalobkyně nevěděla, jak se promítlo do výše pokuty prodloužení DMT o tři roky. Správní orgány měly za přitěžující prodloužení DMT o tři roky. Tuto dobu vyhodnotily jako velmi dlouhou dobu.

[11] K námitce žalobkyně, že úvaha o počtu ohrožených spotřebitelů není podložená a že mělo být zřejmé, že jde o potravinu pro vrcholové a výkonné sportovce, nikoli pro běžné spotřebitele, žalovaná uvedla, že přeznačených potravin bylo 8.044 ks. Úvaha, že si spotřebitel zakoupí 1 – 2 ks je logická a nevybočuje z mezí správního uvážení. I výkonnostní sportovci jsou spotřebitelé a mají nárok na pravdivé a nezavádějící informace o potravinách a počet takto potencionálně zasažených spotřebitelů bylo namístě hodnotit.

[12] K námitce o recidivě, neodůvodnění správního uvážení, majetkových poměrů a porovnatelnosti pokut žalovaná poukázala na závažnost deliktu, velikost újmy, která může být způsobena, posouzení jednotlivých kritérií (následek, způsob, okolnosti) a přiměřenost pokuty dle ustálené praxe. Není pravda, že byla stanovena výše pokuty a teprve poté hledala žalovaná odůvodnění. Kontrola proběhla před čtyřmi lety a teprve ve třetím řízení o odvolání žalovaná vydala žalobou napadené rozhodnutí. Původně uložená pokuta ve výši 2.300.000 Kč byla snížena na 500.000 Kč. Správnímu orgánu se nepodařilo doložit úmysl žalobkyně, k zániku odpovědnosti za delikty nedošlo, u dvou deliktů došlo k zastavení řízení, námitky žalobkyně byly zohledněny. Žalobkyně nespecifikuje, jak byla postupy správních orgánů zkrácena na svých právech.

[13] Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 28. 6. 2016.

[14] Z protokolu ze dne 11. 12. 2015 a předcházejících kontrolních dnů (7. 8. 2012, 29. 8. 2012, 6. – 11. 12. 2012) soud zjistil, že žalobkyně skladuje 58 druhů potravin pro sportovce, na kterých vzájemně nesouhlasí údaje o trvanlivosti na individuálním a skupinovém balení. Žalobkyně zadala dotisk tiskárně J. V. – T., kde bylo původně zjištěno, že jsou tištěna nová data minimální trvanlivosti (doznačována data minimální trvanlivosti za účelem prodloužení trvanlivosti). Přetisk byl objedнан dne 28. 11. 2012 a dokončen dne 6. 12. 2012.

[15] Ve skladu žalobkyně bylo zjištěno, že na skupinovém balení bylo datum minimální trvanlivosti s uvedením roku 2014, na jednotlivých baleních s uvedením roku 2011. Jednatel žalobkyně k tomu sdělil, že data byla uvedena pouze na skupinových obalech, na obalech pro spotřebitele nebyla uvedena. Dne 6. 12. 2012 jednatel sdělil, že datum o trvanlivosti na dně obalu zůstává, dotisk byl učiněn na hrdlo obalu.

[16] Podle dopisu ze dne 7. 9. 2012 žádala žalobkyně Státní veterinární ústav Praha o prodloužení expirační doby, že zdravotní nezávadnost byla potvrzena laboratoří výrobce a vinou logistické chyby dodavatele došly produkty na konci doby minimální trvanlivosti.

[17] Podle žádosti o stanovisko ze dne 10. 2. 2011, zaslané hlavním hygienikem ČR žalované, v případě speciálních potravin pro sportovce jde o oblast neharmonizovanou a této kategorie se netýkají obecná pravidla, včetně toho, že betain HCl byl použit v doplňcích stravy před 15. 5. 1997.

[18] Podle sdělení Ministerstva zdravotnictví ze dne 8. 6. 2012 výrobek N.O.-XPL0DE obsahuje betain hydrochlorid. Protože jde o potravinu pro zvláštní výživu sportovců, je nutno tuto látku považovat za složku nového typu podle nařízení (ES) č. 258/1997.

[19] Podle dopisu adresovaného žalobkyni dne 1. 9. 2012 dodavatele S. E. prostřednictvím dovozce H. T. Ltd. (Maďarsko) uplynula u některých výrobků již doba minimální trvanlivosti, ale předpisy v České republice umožňují její prodloužení podle typu, kvality a přísad produktu. Dodavatel souhlasil s prodloužením minimální doby trvanlivosti výrobků, které jsou v odpovídajícím stavu a vyhovují profilu a potvrzení žalobkyně a nejsou škodlivé pro zdraví spotřebitelů. Žádné další konkrétní odůvodnění souhlas neobsahuje.

[20] Podle dopisu v reakci na žádost o potvrzení pravosti ze dne 11. 8. 2015 potvrdil lovat Health Sciences International Inc. se sídlem v Kanadě, že výrobky MuscleTech mají obvyklý formát DMT ve formě den, měsíc a rok a je uvedeno na základním, i na druhém a třetím obalu. Pokud je podezření, že výrobek není pravý, je třeba provést kontrolu. Dopis není výslovně potvrzením o pravosti výrobků.

[21] Podle e-mailu adresovanému žalobkyni J. V. zaslal nacenění potisku u hrdla nebo na dně výrobků vyjmenovaných v elektronické zprávě.

[22] Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

[23] Nedůvodná je námitka, že se žalovaná nevypořádala s odvolacími námitkami žalobkyně. V napadeném rozhodnutí jsou veškeré námitky žalobkyně konkrétně zodpovězeny a namítané skutečnosti jasně vysvětleny. Soud po podrobném přezkoumání rozhodnutí a správního spisu neshledal, že by napadené rozhodnutí trpělo nedostatkem důvodů anebo nesrozumitelností.

[24] Neopodstatněná je námitka, že správní orgány nevyvrátily souhlas dovozce s prodloužením trvanlivosti a neprovedly žádný důkaz k požitelnosti.

[25] Podle § 17 odst. 2 písm. b) zákona o potravinách, ve znění účinném ke dni spáchání deliktu, provozovatel potravinářského podniku se dopustí správního deliktu tím, že jiným jednáním, než je uvedeno v písmenu a), poruší povinnost stanovenou přímo použitelným předpisem Evropských společenství upravujícím požadavky na potraviny.

[26] Podle čl. 16 nařízení Evropského parlamentu a rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin, aniž jsou dotčena specifitější ustanovení potravinového práva, nesmí označování, propagace a obchodní úprava potravin nebo krmiv, jejich tvar, vzhled nebo balení, použité obalové materiály, způsob jejich úpravy a místo vystavení, jakož i informace poskytované o nich jakýmkoli médiem uvádět spotřebitele v omyl.

[27] Skutková podstata deliktu se netýkala zdravotní nezávadnosti či škodlivosti, ale označování potraviny, které uvádělo spotřebitele v omyl. Nově uvedeným DMT byl spotřebitel klamán o skutečném DMT určeném výrobcem. Výrobce potraviny sám nové datum trvanlivosti nestanovil. Na skupinovém obalu bylo uvedeno datum spotřeby v roce 2011, resp. 2012. Žalobkyně nechala dotisknout na jednotlivé plastové obaly DMT s rokem 2014. Jakékoli relevantní vyjádření výrobce, resp. laboratoře, s konkrétním zdůvodněním chybí.

[28] Spotřebitel může při výběru zboží vycházet z jakékoliv informace, která označuje potravinu, její obal nebo místo vystavení. Uvedením chybné informace dochází ke klamání spotřebitele a snížení možnosti vybrat si zboží podle vlastní preference, ať už se to týká jakéhokoliv druhu uvedených údajů. Tato skutečnost není předmětem dokazování, ale vyplývá přímo z chybného označení, které je v rozporu s právem čl. 16 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 9. 2014, čj. 4 As 151/2014 – 32, č. Sb. NSS 3157/2015).

[29] Žalobkyně se mylí, pokud se domnívá, že by mělo být vedeno dokazování ohledně zdravotní škodlivosti předmětných potravin. Tato argumentace se mýjí se skutkovou podstatou deliktu, kterého se dopustila.

[30] Nedůvodná je žalobní námitka, že samotné držení nesprávně označených potravin není správním deliktem.

[31] Podle čl. 3 odst. 8 nařízení č. 178/2002 „*uváděním na trh*“ se míní *držení potravin nebo krmiv za účelem prodeje, včetně nabízení k prodeji nebo jakékoli jiné formy převodu, zdarma nebo za úplatu, jakož i prodej, distribuce a další formy převodu jako takové*.

[32] Podle § 2 písm. o) zákona o potravinách se pro účely tohoto zákona rozumí *uváděním do oběhu nabízení k prodeji, prodej nebo jiné formy nabízení ke spotřebě; skladování, přeprava pro potřeby prodeje a dovoz za účelem prodeje ode dne propuštění do volného oběhu*.

[33] Při kontrole bylo zjištěno, že na předmětné výrobky si žalobkyně nechala dotisknout v tiskárně nové DMT a tyto výrobky byly kontrolovány v tiskárně a následně ve skladu žalobkyně. Soud nepochybuje o tom, že žalobkyně předmětné potraviny držela v množství 8.044 ks (9.631,308 kg) za účelem prodeje, že je zamýšlela prodávat a nabízet k prodeji. Výrobky byly nalezeny v její provozovně, konkrétně v jejím skladu. O tom nebylo mezi účastníky sporu. Jednatel žalobkyně při kontrole nenamítal, že by předmětné výrobky nebyly v jejím vlastnictví nebo že by s nimi nedisponovala.

[34] Lichá je námitka, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí nevyplývá, zda delikt spočíval v přeznačení DMT nebo v tom, že byly rozdíly mezi DMT na individuálním a skupinovém balení.

[35] Správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí na straně 23 vysvětlil, že skutkovou podstatou deliktu je nepravdivé označení (zde o DMT). Pravdivost označení zjišťuje správní orgán tak, že porovnává označení o DMT od výrobce s označením o DMT uvedeným na výrobku žalobkyní (dodavatelem, prodejcem). Nebýt opatření žalované, byly by výrobky prodány spotřebitelům. Spotřebitel očekává na základě uvedení DMT, že si výrobek po stanovenou dobu zachová specifické vlastnosti a splňuje požadavky na zdravotní nezávadnost. Pokud je DMT vyznačeno nesprávně, je spotřebitel uveden v omyl. Soud se s touto úvahou správních orgánů ztotožňuje. Spotřebitel si zpravidla nekupuje výrobek ve značném množství, ale obvykle pouze 1 – 2 balení, jak správně uvedla žalovaná. Proto se údaj uvedený na skupinovém balení spotřebitel zpravidla vůbec nedozví a spoléhá se pouze na datum, uvedený na jednotlivém plastovém balení potraviny pro zvláštní výživu. Výrobek je nabízen v běžné obchodní síti a není nijak zajištěno, že jde pouze o výživu malé skupiny spotřebitelů, významnou nějakou specifickou charakteristikou nebo uzavřenou skupinou anebo skupinou, která obdrží dané výrobky prostřednictvím někoho, kdo zajistí dodatečnou kontrolu. V internetové síti si výrobek může zakoupit kdokoli. Účelem stanovení DMT je ochránit spotřebitele a informovat jej pravdivě o vlastnostech potraviny. DMT zaručuje chuťové a výživové vlastnosti potraviny. Smysl minimální trvanlivosti dokresluje povinnost potraviny s prošlým DMT neuvádět do oběhu bez dalšího. Podle § 10 odst. 2 zákona o potravinách *potraviny s prošlou dobou minimální trvanlivosti mohou být uváděny do oběhu, jsou-li takto*

označeny a jsou-li zdravotně nezávadné. Bez výslovného upozornění však uváděny do oběhu být nesmějí. Podle § 11 odst. 2 písm. b) zákona o potravinách musejí být potraviny s prošlým DMT umístěny odděleně.

[36] Nedůvodná je žalobní námitka, že sdělení Ministerstva zdravotnictví o závadnosti jedné látky v potravině bylo vydáno později, než byl spáchán předmětný delikt.

[37] Žalobkyně byla uznána vinnou ze spáchání deliktu podle § 17a odst. 1 písm. m) zákona o potravinách, podle kterého *provozovatel potravinářského podniku, který uvádí potraviny do oběhu, se dopustí správního deliktu tím, že uvádí do oběhu potraviny nového typu v rozporu s § 11 odst. 2 písm. b) bodem 2.*

[38] Podle § 11 odst. 2 písm. b) bodem 2 zákona o potravinách *provozovatel potravinářského podniku uvedený v odstavci 1 je dále povinen zajistit, aby do oběhu uváděl potraviny nového typu jiné než rovnocenné pouze na základě souhlasu vydaného podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství upravujícího potraviny nového typu; žádost se podává Ministerstvu zdravotnictví; kopie žádosti se zasílá Komisi Evropských společenství.*

[39] Při kontrole bylo zjištěno, že žalobkyně uváděla do oběhu potravinu N.O.-XPLODE BLUE RAZ á 1,13 kg, která obsahovala betain hydrochlorid (dále „betain HCl“). Podle sdělení Ministerstva zdravotnictví v kategorii potraviny pro zvláštní výživu jde o látku nového typu.

[40] Podle čl. 3 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2015/2283 ze dne 25. listopadu 2015 o nových potravinách, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 258/97 a nařízení Komise (ES) č. 1852/200, „*novými potravinami*“ se rozumí *jakékoli potraviny, které se ve významné míře nepoužívaly k lidské spotřebě v Unii před 15. květnem 1997, bez ohledu na den přistoupení členských států k Unii, a které spadají alespoň do jedné z tam vyjmenovaných kategorií.*

[41] Podle sdělení Ministerstva zdravotnictví ze dne 8. 6. 2012 byl betain HCl novou potravinou ve smyslu čl. 3 odst. 2 nařízení č. 2015/2283. Tato skutečnost nenastala sdělením Ministerstva zdravotnictví, jak se mylně domnívá žalobkyně. Betain HCl byl novou potravinou bez ohledu na vyjádření ministerstva. Soud se ztotožnil s názorem žalované, že bylo na žalobkyni, aby postupovala odborně a s potřebnou obezřetností a sama si zjistila, zda v nabízených výrobcích není nová potravina podle čl. 3 odst. 2 nařízení č. 2015/2283, neboť potravinové právo je založeno na objektivní odpovědnosti. Žalobkyně měla vědět, že potravinu nového typu nelze uvádět do oběhu bez příslušného souhlasu (čl. 4 odst. 2 nařízení č. 258/97, podle kterého *v případě, že si provozovatelé potravinářských podniků nejsou jisti, zda potravina, kterou hodlají uvést na trh v Unii, spadá do oblasti působnosti tohoto nařízení, či nikoli, konzultují členský stát, v němž hodlají novou potravinu uvést na trh jako první. Provozovatelé potravinářských podniků poskytnou*

členskému státu nezbytné informace, aby mu umožnili určit, zda určitá potravina spadá do oblasti působnosti tohoto nařízení, či nikoli).

[42] Citovaná nařízení mají přímý účinek, a proto byla žalobkyně povinna se sama zajímat, zda neporušuje povinnosti těmito nařízeními stanovené.

[43] Lichá je námitka, že absence českého označení výrobku není správním deliktem.

[44] Podle § 17a odst. 1 písm. e) zákona o potravinách *provozovatel potravinářského podniku, který uvádí potraviny do oběhu, se dopustí správního deliktu tím, že označí potravinu v rozporu s § 6 až 8 nebo § 9.*

[45] Podle § 6 odst. 4 zákona o potravinách *jde-li o balení určené pro tuzemského spotřebitele, musí být údaje podle odstavců 1, 2, 5 a 6 uvedeny v jazyce českém, kromě obchodního názvu potraviny a údajů, které nelze jednoznačně vyjádřit v českém jazyce.*

[46] Nadto stejnou povinnost ukládá prodávajícím § 11 odst. 1 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele.

[47] Z fotografií pořízených při kontrole se podává, že na produktech nebylo vůbec žádné značení v českém jazyce. Tyto fotografie jsou součástí správního spisu a byly pořízeny dne 7. 12. 2012. O zjištěném skutkovém stavu tedy není žádných pochyb. Ostatně, námitka žalobkyně zněla pouze tak, že chybějící označení v českém jazyce není deliktem, žádnou argumentaci k výroku a odůvodnění napadeného rozhodnutí žalobkyně vůbec nevznesla, a to ani ke skutkovým zjištěním a skutkovým závěrům, ani k aplikované právní normě, potažmo k právním závěrům.

[48] Nedůvodná je námitka, že výše pokuty byla nepřiměřená. Žalobkyni byla uložena původně úhrnná pokuta ve výši 2.300.000 Kč a v žalobou napadeném rozhodnutím činila 500.000 Kč. Ve správním řízení, kdy žalovaná opakovaně zrušila rozhodnutí správního orgánu I. stupně, byly podrobně zhodnoceny majetkové poměry žalobkyně, a to v bodě 6d) na straně 19. Správní orgány citovaly z rozvahy žalobkyně za léta 2013 a 2014 a uvedly, že čistá aktiva žalobkyně v roce 2013 činila 143.853.000 Kč a běžné podnikatelské výnosy 85.625.000 Kč. V roce 2014 čistá aktiva činila 161.168.000 Kč a běžný provozní výsledek byl 69.712.000 Kč. Soud se ztotožnil za daného stavu s úvahou správních orgánů, že pokuta ve výši 500.000 Kč nemůže mít pro žalobkyni likvidační charakter, protože likvidita žalobkyně je vysoká; krátkodobé pohledávky a majetek v roce 2013 činily 29.967.000 Kč v roce 2014 částku 29.033.000 Kč, takže žalobkyně může pokutu uhradit z běžných provozních prostředků. Vzhledem k majetkovým poměrům, kdy žalobkyně disponuje krátkodobým majetkem a pohledávkami v řádu desítek milionů korun českých, nelze dospět k závěru, že jediným smyslem podnikání žalobkyně bude získávat prostředky na zaplacení pokuty, nebo že by byla nucena ukončit činnost anebo si přivodit platební neschopnost. Žádnou konkrétní argumentaci proti této úvaze žalobkyně nevznesla, proto nelze správním orgánům v tomto směru nic vytknout.

[49] Lichá je námitka, že výše pokuty nebyla odůvodněna, zejména s odkazem na již uvedené. Správní orgány podrobně vypsaly a vyhodnotily majetkové poměry žalobkyně a svázaly tato skutková zjištění s právní úvahou o výši pokuty.

[50] Žalobkyně se mýlí, pokud se domnívá, že správní orgány měly při ukládání pokuty zohlednit, že přeznačené potraviny pouze skladovala a neprodávala je. Soud opakuje, že žalobkyni bylo prokázáno a v napadeném rozhodnutí vysvětleno, že skladovala výrobky se svévolně stanoveným DMT za účelem prodeje a tuto argumentaci žalobkyně žádným tvrzením ani důkazem nevyvrátila.

[51] Námitka žalobkyně, že spotřebitelé nebyli jejími delikty ohroženi, je neopodstatněná. Jak uvedla žalovaná, nebýt jejího opatření a rozhodnutí, výrobky by se dostaly zjevně na trh. Ze správního spisu se podává, že opatřením ze dne 11. 12. 2012 bylo zakázáno další uvádění na trh a rovněž bylo nařízeno zničení části výrobků. U výrobků, které obsahovaly zdraví nebezpečné látky (řízení o deliktu bylo zastaveno z důvodu nemožnosti jednoznačného prokázání škodlivosti) bylo opatřením ze dne 7. 8. 2012 žalobkyni uloženo, aby spotřebitele informovala o nebezpečnosti potraviny MUTANT MAYHEM z důvodu obsahu DMAA a stáhla potravinu z trhu. U některých výrobků byli zjišťováni přímí koncoví spotřebitelé a značení výrobků českým jazykem. Z uvedeného se podává, že ohrožení spotřebitelů bylo nyní projednávány delikty jednoznačně prokázáno.

[52] Námitka žalobkyně, že prodloužení DMT o tři roky není dlouhá doba a není jasné, jak se tato doba promítla do stanovení výše pokuty, je lichá. Žalovaná výslovně v napadeném rozhodnutí uvedla, že hodnotila prodloužení doby trvanlivosti jako přitěžující skutečnost a že jde proti DMT stanovené výrobcem v případě tří let o velmi dlouhou dobu. S touto úvahou se v případě minimální trvanlivosti potraviny, kdy je zaručena její nezávadnost a její výživové a chuťové vlastnosti, soud ztotožňuje. Minimální trvanlivost potraviny se týká zdraví lidí, které je vysoce ceněnou hodnotou. Právní předpisy, které upravují nakládání s potravinami, stanovují v této oblasti značnou přísnost a představují komplexní oblast. Smyslem je zachování zdraví pro jednotlivce i skupiny osob (týká se všech lidí), ochranu před nemocemi, ochranu spotřebitele i ochranu zvířat, rostlin a životního prostředí. Bezpečnost potravin je chráněna v celém potravinovém řetězci a je posilována bezpečnost v rámci jednotného trhu EU i mimo něj.

[53] Námitku, že zboží je maloobrátkové a určené pouze pro vrcholové sportovce, vyvrací zjištěná skutečnost, že přeznačených potravin bylo 8.044 ks (9.631,308 kg) a že nebylo prokázáno, že by bylo dodáváno pouze vrcholovým sportovcům, ale mohl si ho koupit kdokoli. Ani z označení výrobků podle fotografií nevyplývá určení pouze pro vrcholové sportovce. Podle provedeného dokazování dodání výrobku pouze vymezené skupině osob není nijak zaručeno.

[54] K žalobní námitce o chybějícím úmyslu poškodit spotřebitele soud konstatuje, že potravinové právo a delikty podle zákona o potravinách jsou založeny

na objektivní odpovědnosti; jiné pojetí by odporovalo povaze potravinového práva, jehož cílem je zajistit celkovou bezpečnost potravin po celou dobu jejich existence.

[55] O moderaci pokuty žalobkyně nežádala, ani k ní neuváděla žádné důvody, a námitku nepřiměřenosti pokuty soud shledal jako nedůvodnou. Vzhledem k míře ohrožení u počtu výrobků, kterých se delikty týkaly, soud považuje výši pokuty v konečném, přezkoumávaném rozhodnutí za zcela přiléhavou, uloženou s mírností.

[56] Závěrem soud konstatuje, že správní orgány učinily správně skutková zjištění a vyvodily z nich řádně skutkové závěry, vybraly správně aplikované právní normy a učinily v souladu se zákonem právní zjištění a dospěly k zákonným právním závěrům.

[57] Úspěšná žalovaná žádné náklady řízení nepožadovala a soud ze spisu žádné nezjistil, proto jí je nepřiznal, a neúspěšná žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, to vše podle § 60 odst. 1 s. ř. s.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Olomouci dne 13. 6. 2017

Za správnost vyhotovení:
Markéta Chrudinová

JUDr. Martina Radkova, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu